AFVECKLING.

(Efter ryskan.)

Solen stod redan högt på himlen, då Arkad Kantschow vaknade. Hufvudet var tungt af alla champagnekorkar, som aftonen förut flugit igenom det samma.

— Låt se, hvar i himlens namn var jag egentligen, tänkte han förvirrad. Nu vet jag det. Hos Petrows. Men hvad har då händt?

Plötsligen kom hans minne tillbaka och han grep sig förtviflad med båda händerna om hufvudet.

— Hvad har jag gjort? Hur skall det sluta?

I tankarna genomlefde han allt ännu en gång. Det hade varit en månljus natt, näktergalen sjöng, en berusande blomsterdoft fyllde luften en afton, hvilken var liksom skapad för kärleksförklaring. Arkad Kantschow hade fattats af en vild lust att le, att gråta eller kyssa någon.

Kantschow hade vandrat med Petrows 25-åriga dotter, Lidotschka, i trädgården. Den blonda Lidotschka, som var sentimental och öfverspänd, hade hittilldags icke kunnat berömma sig af en alltför stor uppmärksamhet från herr Kantschows sida, men den underbart sköna kvällen stämde Kantschow vekt. Han grep Lidotschkas hand och hviskade kärleksord i hennes öra, deklamerade och gnolade romantiska visor.

Vid aftonmåltiden hade pappa och mamma Petrow varit ovanligt vänliga, och Lidotschka hade oupphörligt fyllt hans glas. Öfver skogsranden glänste månen, näktergalen sjöng, och Kantschow råkade i extas. Allt närmare lutade han sig mot Lidotschka, hennes bleka ansikte och något skelande ögon tycktes honom vara af underbar skönhet.

Efter aftonmåltiden befann han sig ensam med henne i trädgårdshuset. Han föll på knä, bedyrade sin kärlek och bad om hennes hand.

Därpå hade pappa och mamma inträdt, hade hjärtligt omfamnat honom, och lyckönskat båda.

*

— Hvad i himlens namn är nu att göra? frågade sig Kantschow, då han påminde sig det skedda. Skall jag verkligen gifta mig med Lidotschka, hvilken är mig fullständigt likgiltig. Det vore vansinne. Taga tillbaka mitt ord? Det blefve en skandal..... Hvad är att göra?

Han öfverlade, tills hans hufvud värkte.

Stopp, nu vet jag..... Det är det enda medlet.

Klockan 2 anlände Kantschow till Petrows villa och mottogs med öppna armar. Mamma och pappa Petrow voro mycket glada öfver sin dotters lysande parti, ty Kantschow gällde som mycket förmögen.

Efter en yppig lunch drogo sig herrarne tillbaka till värdens rum för att röka.

— Gregor Petrow, började Kantschow, vändande sig till sin blifvande svärfar! Jag tänkte be dig om en vänskapstjänst. Det är en ömtålig sak..... och..... men vi ska ju nu snart bli släkt med hvarandra. Jag..... saken är den..... jag behöfver några tusen rubel..... det är ju bara en bagatell..... men.....

— Så-å

— Det skulle aldrig hafva fallit mig in att besvära dig..... men jag är i stor förlägenhet. Nästan hela min årsränta har gått förlorad.

— Menar du, att dina egendomar äro pantsatta?

— Nej, visst inte, svarade Kantschow. Hur skall jag kunna förklara det för dig? Räntorna äro höga, men jag har små skulder..... det är knappt värdt att tala om det ..... spelskulder förstår du.

— Jag visste inte, att du spelar.

— Jag kan inte undvika det. I en så ödslig trakt, där mina gods ligga, har man ingenting annat att göra än att dricka och spela kort..... det är alltsammans.

— Men.....

— Ja, det är så. Jag kan väl räkna på, att du hjälper mig, Gregor Petrow?

— Jag ska tänka på saken, svarade Petrow torrt.

Då Kantschow öppnade dörren till rökrummet stod Lidotschkas mor framför honom. Artigt kysste han hennes hand, kallade henne "Mamma" och ryggade tillbaka för att slippa trampa på hennes älskling, hundbiralkas svans.

— Hvar jag går och står, är han också framför mig, den lilla rackarn.

— Du tycker inte om hundar? frågade fru Petrow med tårar i ögonen.

— Sådana här små hundar kan jag inte lida. Med stora hundar är det något annat. På mitt gods har jag ett helt menageri: fårhundar, bulldoggar, blodhundar..... stora som kalfvar.

— Åh, förskräckligt! Hvad har du de stora hundarna till?

— Man måste ha sådana i trakten där jag lefver. Det är för aflägset, tio mil från närmaste granne. Hela distriktet är fylldt med tjufvar. Knappast en vecka förgår, utan att en människa blir dödad.

— I himlens namn, hvad säger du? Och du är inte rädd att bo där?

— Hvad skall jag göra? Jag måste. Jag går fullt påklädd till sängs med ett laddadt gevär handen.

— Store Gud, haf förbarmande med oss.

Den gamla damen vred händerna och lämnade rummet.

På terrassen bredvd en stor blomsterurna stod Lidotschka och skådade svärmiskt mot molnen. Då hon fick syn på Kantschow, blixtrade hennes sneda ögon och hennes något uppåtböjda näsa drog sig ännu mera uppåt, under det ett leende spelade kring läpparna.

Kantschow slog sig ned i en låg stol vid hennes fötter och tog hennes små oformliga fingrar i sin hand.

— Jag har inte fått en blund i mina ögon i natt, började han. Jag kan inte låta bli att tänka på dig.

— Smickrare.

— Nej det är rena sanningen. Jag utmålade mig i tankarna vårt kommande lyckliga lif. Dagen efter vårt bröllop resa vi genast till mitt gods och lefva för vår kärlek. Vi stiga tidigt upp..... jag stiger alltid upp före daggryningen.

Lidotschka gjorde en grimas.

— Jag rider ut på fältet och ser efter folket, och du sköter om hushållet, går i ladugården, ger hönsen och svinen föda, delar ut mat åt folket och för räkenskaperna.

Lidotschkas ansikte blef allt längre och längre.

— Sedan kommer jag hem smutsig och trött, men lycklig. Vi äta middag tidigt. Efter måltiden går jag upp på höskullen för att hvila mig.

— För att sofva?

— Ja, naturligtvis. Jag är trött af arbetet på åkern. På aftonen komma våra grannar till oss, skolläraren, organisten, distriktsbarnmorskan och bagaren. Ett parti kort afslutar vår lyckliga dag. Därpå gå vi till hvila.

Tårar glänste i Lidotschkas ögon.

—Och de andliga sysselsättningarna..... sång, musik och sådant? frågade hon med darrande röst.

— Sång, musik? Andlig sysselsättning? Du bör begripa, att vi bo på landet. Tidningar komma bara hvar tredje månad.

Lidotschka grät högljudt och begaf sig till villan. Nästa morgon mottog herr Kantschow följande bref:

"Bästa Kantschow!

Efter mogen öfverläggning hafva vi kommit till den öfvertygelsen, att du inte är den rätta mannen för att göra vår dotter lycklig. Vi äro därför nödsakade att afslå det anbud, hvarmed du hedrat oss.

Din tillgifne
Petrow."

Han fann sig.

En prest tillfrågades i ett sällskap af en ung dam, hur långt det är mellan himlen och jorden.

— Det är så långt, svarade presten, att om ni vore en engel och ni föll i dag, så tog det en tid af 9 månader till er nedkomst.

Damen invände qvickt:

— Men om jag ej kom ned?

— Ja, då blefve det ett missfall, svarade presten.

Bra väderlek. Andersson: Hvad tycker ni om vädret?

Alexandersson: Utmärkt. Och ni?

— Briljant! Min fru är så förkyld, att hon inte kan tala.

— Min också.

HURULEDES ÄR DETTA.

Vi gifve ett hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med Hall's Catarrh Cure.
F. J. Cheney & Co., egare, Toledo, O.

Vi undertecknade hafva kändt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt hederlig i alla affärstransaktioner och i finansiell afseende i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.
West & Truax, Wholesale Druggists, Toledo, O.
Walding, Kinnan & Marvin, Wholesale Druggists, Toledo, O.

Hall's Catarrh Cure tages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändas fritt.
Hall's Family Pills äro de bästa.

VERKLIGHET.

Af Wilhelm Hegeler.

Då jag förliden vinter uppehöll mig i Berlin, fäste en dam, hvilken alltid menat väl med mig, min uppmärksamhet på, att sättet, på hvilket jag hade fäst min urkedja, helt enkelt var omöjligt. Helt försynt svarade jag henne, att jag icke bar kedjen på annat sätt än den dag, då jag för första gången fått den i min ägo.

— Jag kan just tro det, svarade hon lifligt. Ni skall dock veta, att man inte längre låter kedjan dingla ner i en så ful, löjlig och alldeles ologisk båge, utan man stoppar uret vackert i öfre högra vestfickan, sticker kedjan genom ett knapphål och låter den förnuftigtvis försvinna i vänstra västfickan.

Mig föreföll saken icke alltför viktig, och dels af bekvämlighet, dels af halstarrighet, brydde jag mig icke om detta mod.

Jag hade i alla fall blifvit uppmärksam därpå, och då jag strax därefter med min hustru anträdde en resa, hvilken förde oss till Europas södra spets, gjorde jag en upptäckt, som verkligen öfverraskade mig. I alla länder, genom hvilka vi reste, förekommo de märkvärdigaste olikheter, men en sällsam enstämmighet rådde i afseende på denna småsak med det nya klockkedjemodet.

Jag påminner mig ännu en kvall i en liten aflägsen stad i Andalusien. Sedan vi sett så mycket som enligt den allmänna uppfattningen var sevärdt, voro vi trötta vid den eviga förvåningen och hade därjämte den hemliga förhoppningen att en gång upptäcka något, hvilket behagade oss ensamt. Vi missräknade oss ej därpå, och dagen förgick hastigare än vi anat.

Vid ankomsten till bangården frågade vi en karl af de många, som stodo sysslolösa rundt omkring, efter ett hotell, hvarpå han genast tog våra ressäker och delade ut kofferten till två af sina vuxna vänner, samt askar och andra småsaker till några ynglingar, hvarvid han själf icke bar någonting, emedan det synbarligen var under hans värdighet att vara på en gång bärare och vägvisare.

Till dessa personer slöt sig en stöfvelputsare hvilken erbjöd oss på stående fot sina tjänster. Och vi hade inte gått många steg, förrän en getherde mötte oss, sammandref sin hjord och fullständigade vårt tåg. Allt hvad som fanns af krymplingar, enögda och gamla kvinnor i staden rusade likaledes fram, så att vi nalkades hotellet, ledsagade af en ansenlig karavan.

Vi hade det intrycket att vi befunno oss i en riktigt ursprunglig, af kulturens fernissa alldeles obesmittad spansk landsortsstad. Värdshuset var ett bevis härpå och syntes härstamma från spetsbofven Gil Blas tid. Åtminstone kommo lakanen från den tiden.

— Det är i alla fall något härligt med de gamla kulturfolkens historiska sinne, anmärkte jag till min hustru. Säkert har för två eller tre hundra år sedan en berömd grand öfvernattat här, och af pietet har man sedan dess icke bytt om lakanen.

Till ersättning för allt detta gjorde jag en märkvärdig upptäckt. Under det vi förtärde vår sega höna till supen och roade oss åt gästerna, hvilka med sina tandpetare fiskade upp syltade oliver ur ett stort allmänt fat, betraktade jag öfverraskad kyparen, som serverade oss. Det var en af de smutsigaste, fulaste o. fattigaste kypare, som jag någonsin sett. Utom sin enögdhet hade han äfven åtskilliga andra lyten och var öfver hufvud taget kroppsligen så bristfällig, att jag icke begrep hvarför han, utrustad med sådana gåfvor, icke ägnade tillgripit det i Spanien vida mer inbringande och bekväma yrket af tiggare.

Men då jag betraktade honom närmare, hvad såg jag? På sin flottiga väst bar han en glänsande urkedja, hvilken uppstigande ur högra västfickan, var dragen rakt genom knapphålet för att därpå för svinna i vänstra västfickan.

Nyfiken efter att få se uret, som hörde till denna kedja, frågade jag honom efter tiden. Med en kort blick på väggklockan, hvilken icke gick, skyndade han ut på gatan och linkade bort till kyrkan för att se på tornuret.

Sannerligen denne gamle man förvånade mig mycket. Han hade händer som en kolbärare, en frack som liknande en gammal fläsksvål och skodon, hvilka voro lika trasiga som ett standar från 30-åriga kriget. Han skilde sig i alla afseenden från en dandy på modet. Men han fäste vikt vid att med sin klockkedja vara på höjdpunkten af senaste mod. "Alltid tiptop", sade denna urkedja utan ur. "Jag känner hvad som är chic. Jag är en gentleman."

— Hvad är hemligheten med denne gamle kypares löjliga fåfänga? frågade jag mig. Ligger icke till grund därför en gränslös brist på verklighetssinne?

Negern, som går att promenera vid stranden, klädd i ett skört, stjälper en cylinderhatt på hufvudet och tänker att nu kan han knappast skiljas från de hvita. Vi le åt dessa barnsligheter. Men hur är det beställdt med vårt eget verklighetssinne?

Det finns knappast något, hvarföfver vi äro stoltare, ingenting, hvarigenom vi tro oss skilja oss mer från flydda tiders människor än just genom utbildandet af denna egenskap. Vi rynka på näsan åt denna nyss förflutna romantiska tid, åt svärmeri i månsken och inbillade känslor och lära våra barn att se verkligheten skarpt i ansiktet. Vi le åt denna vidskepliga fruktan för spöken och vålnader, känna oss fria från fördomar, och ge den olösliga gåtan om lifvets mening en god dag! Och trötta vid de fantasibilder, med hvilka de gamla befolkade den öfverjordiska synkretsen, nöja vi oss med dem som teleskop och spektrum låta oss urskilja.

Vi blifva icke längre bländade af betydelsefulla symboler, och i stället för att upphöja dyrkansvärda hjältar och göra dem gudaliknande, draga vi ner dem till vår egen sfer i det att vi tillägga deras handlingssätt vanliga motiv. Forna tiders hemlighetsfulla fama, som red på vinden, har aflösts af de torra ordkarga telegrammen i våra tidningar. Vi skaka på hufvudet åt teaterbesökarnes på Skakspeares tid förmåga af illusion och då i skola hafva känslan af en landtlig ung, på hvilken violer — den fyndige regissören taga sin tillflykt till några flaskor Millefleurs, på det att värt förfinade verklighetssinne skall känna sig hemmastadt.

Och dock, fast vi med vår dåmåga och vår åstundan gripa så djupt in i verkligheten, vill det synas mig som verklighetssinnet vore lika sällsynt som någonsin. Det är en klenod i några få personers händer. Vår fantasi är utarmad, våra känslor hafva förlorat i kraft och bredd, men vårt sinne för det verkliga har därför icke blifvit starkare. Vi bedraga och vilja bedragas, uppfinnaren af en ny svindel mottages med bifallsjubel af tusentals människor, uppfinnaren af en sanning blir utskrattad. Det är som det alltid varit: damm som endast är litet förgylldt, gäller mer i denna värld än guld, som bara är litet dammigt.

Höflighet.

Doktor X. kommer in till en gumma, som är sjuk. Då han får se henne göra några besynnerliga rörelser i sängen frågar han:

— Hur är det fatt? Har ni konvulsioner?

— Nä, snälla doktorn, ja bara ligger å niger, svarade gumma.

PER KRÖMTAS KVINNA.

Svensk folksägen, berättad af *Onkel Sten.*

Det är ofta med kvinnfolk som med hästar, man måste ha dem en tid innan man får reda på hvad de gå för. Så var det med Per Krömtas kvinna. Söndagen efter bröllopet, när Per Krömta skulle gå till kyrkan, bad han sin kvinna koka grönsaker till middagen, ty sådana fanns det godt om. Ja, det skulle hon visst göra, sade hon. Han skulle få en god middag, det var så säkert så. Och, när Per gått, började hans kvinna se sig om efter grönsakerna; men inte visste hon hvad grönsaker var för något. Så fick hon ögonen på ett grönt täcke; ja, det var väl detta han mente, tänkte hon. Och så hackade hon sönder täcket i små, små bitar och häfde dem i grytan att koka.

Det blef en ganska underlig soppa, Per Krömta bjöds, då han kom hem; men han sade dock ej mycket, ty han var en tålmodig man och han tänkte att hans kvinna skulle få bättre förstånd med tiden.

När Per söndagen därpå skulle i väg till kyrkan, frågade honom hans kvinna, hvad han nu ville ha till middag.

— Jo, koka ärter, det är mycket lätt, sade Per, och så gick han.

Ärter, det visste hon då hvad det var, så det skulle gå bra. Hon lade fem ärter i grytan och lät vattnet koka. Men när de så kokat så länge, att skalen gingo af dem, vardt hon ängslig. Hon sprang så fort hon kunde till kyrkan och ropade öfverljudt, när hon kom in:

— Per, Per, ärterna, som jag lade i grytan, ha ynglat.

Per skämdes nästan ögonen ur sig för sin kvinnas skull och kunde ej sitta kvar till predikans slut, ty allt kyrkfolket vände sina ögon från prästen och till honom och hans dumma kvinna. Men Per Krömta var en god man och sade ej heller denna gång många onda ord till sin kvinna, då han hoppades att hon skulle bli förståndigare med tiden.

Tredje söndagen sade Per, innan han gick till kyrkan, att han ville ha soppa till middagen. Och den soppan ville han ha kryddad med purjo och persilja. Ja, det skulle gå så bra det, tyckte hans kvinna, så kokade hon soppan, och den kunde då ingen klandra, mente hon. Men de där kryddorna tyckte hon det var litet eget med; ty hon visste ej om något annat, som hette Purjo och Persilja än hunden och katten, hvilka buro dessa namn. Men det var väl i alla fall dem han menade, tänkte hon, och så tog hon lifvet af hunden och katten och lade dem i grytan.

När nu mannen kom hem, vardt han dock så ledsen, att han tyckte det vara lönlöst att hoppas på förbättring och han beslöt att draga ut i världen för att se om det kunde finnas någon människa, som var dummare än hans kvinna. Icke förr än han funnit tre sådana ville han vända åter.

När han gått en tid, steg han in i en sruga, därifrån jämmerrop hördes. Han fann där en kvinna, som höll på att draga en ren skjortan på sin man. Hon drog och slet i skjortan och slog mannen i hufvudet med ett kafvelbräde, så att han skrek högt för hvart slag, men ändå kunde hon ej få på skjortan och det af det enkla skälet, att det ej fanns något hål för hufvudet. Per Krömta tog upp sin knif och skar hål för hufvudet, och så fick mannen skjortan på sig.

— Så dum man kan vara, sade både gumman och gubben; här ha vi hållit på med den skjortan hela dagen och ändå hade vi väl aldrig fått den på.

Här fann jag då två på en gång lika dumma som min kvinna, tänkte Per. Träffar jag en till, går jag tillbaka, ty det var då inte roligt att drifva omkring så här på landsvägarne.

Och så fortsatte han sin vandring. Han gick återigen flera dagar utan att finna hvad han sökte. Dumt folk var det ju inte ondt om, men ingen kunde dock mäta sig med hans kvinna, tyckte han.

Men så kom han slutligen till en gård, där en man höll på att gräfva en stor grop i marken.

— Hvarför gräfver du en sådan grop? frågade Per Krömta.

— Jo, jag har gräft en brunn här, som du ser, sade mannen, och jag har inte vetat, hvar jag skulle göra af jorden, som jag då gräfde upp. Men nu har jag räknat ut, att det var bäst att gräfva en grop och lägga jorden i den.

— Nu kan jag vända om hem, tänkte Per, ty den mannen var då ännu dummare än min kvinna.

Och det gjorde han också.

DÅLIG ANDEDRÄKT.

Intet är obehagligare än att sitta nära intill eller samtala med en person med illaluktande andedräkt. Paxtine Antiseytic rensar och desinficerar munnen och gör andedräkten ren och behaglig.

Mrs. L. S. Simpson, Wilmington, Del., skrifver: "Både min man och jag bruka Paxtine till att rengöra tänder och mun, och det är det bästa medel för detta ändamål, som vi någonsin försökt. Icke blott gör det tänderna hvita och blanka, men det efterlämnar också en behaglig smak i munnen."

Paxtine är oöfverträffligt som kvinnligt toiletmedel. Såsnart en kvinna får ögonen öppna för dessvärde, berättar hon för andra därom, och häri ligger hemligheten i den vidsträkta efterfrågan af Paxtine. Har ni försökt Paxtine? 50 cts hos alla apotekare. För prof tillskrif The R. Paxton Co., Boston, Mass.

Den billigaste

Sjelf-förklarande Svenska Familje-Bibel

någonsin tillbjuden.

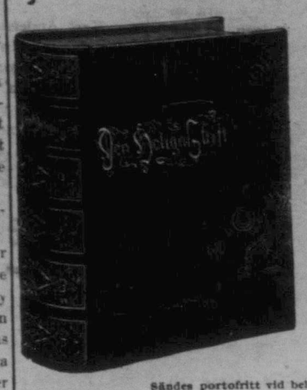

I afsigt att nå en ännu vidsträcktare spridning för vår välkända upplaga, och i ändamål att bringa den inom räckhåll för hvarje svensk-amerikansk familj hafva vi beslutat att tillbjuda denna nya upplaga till

Ett betydligt reduceradt pris.

Denna utmärkta volym är tryckt från nya plåtar. Hvarje sida är prydligt ornamenterad med lämpliga symboliska teckningar. Utförligt förklarande noter åtföljа alla de svårfattliga verserna från och med skapelsen till uppenbarelsen. Den innehåller det Gamla och Nya Testamentet och Apokryfiska böckerna. Elegant dekoreradt Giftermåls-certifikat och Familje-register. Vackra titelblad till Gamla och Nya Testamentet. Förteckning öfver innehållet af kapitlen i de olika böckerna o. s. v.

Style A-S. Arabesk-imitation, Guldtryck på pärmen och marmorerade snitt..... **$5.00**

Bibelns storlek är 10½x12½ tum och 3 tum tjock. Väger öfver 9 pund.

Sändes portofritt vid beloppets emottagande.

C. Rasmussen Pub. Co., 720-722-724 So. 4th Street, Minneapolis, Minn.

Nyt fra Danmark.

30,267 Rotter har mistet Livet og Halsen i København, siden Løven traadte i Kraft. Det er altsaa noget, men der er mange flere tilbage.

Telefontraadene. Det kjøbenhavnske Telefonselskab er i denne Tid ifærd med at lægge alle sine Traade i underjordiske Ledninger, medens det tidligere har havt Luftledninger. I nogle Dele af Byen er Forandringen helt gjennemført, men før om 2 Aar kan Arbejdet ikke ventes helt færdigt.

En ridderlig Svenjker. Den svenske Overhofjægermester Ankerfrona, der er Frivillig fra 48 og har modtaget Veteranernes Hædersgave, har skjænket de 100 Kr. til Deling mellem de endnu levende Matroser fra Krigsskibet „Ejderen". Der lever endnu to af disse; den ene er Jens Koldborg Petersen i Halvrimmen, der blev meget glad da han fik de 50 Kr. og Løfte om et lignende aarligt Beløb, saa længe Overhofjægermesteren lever.

Kunstens Magt. En meget rig, ældre Amerikaner, der af Kunstens Magt er blevet draget over Atlanterhavet, er kommet til Danmark. Han har for mange Aar siden kjøbt et Billede af den danske Maler Krøyer og har i Aarenes Løb forelsket sig til den Grad i det, at han til sidst følte, at han hverken fik Ro, førend han lærte den Mand, der havde malet Billedet, at kjende, og nu er han altsaa rejst den lange Vej ene og alene for at se og tale med Krøyer.

Danske Kirker. I Øjeblikket findes i Kongeriget ialt 1892 Kirker, af hvilke hver svende er nu det vil sige bygget siden 1860. Siden da er der i Kjøbenhavn blevet opført 35 nye Kirker; 3 er for Tiden under Opførelse, medens der paatænkes 5 nye. I den øvrige Del af Sjællands Stift er der blevet opført 38 Kirker, i Lolland-Falsters Stift 5, i Aalborg Stift 29, i Viborg Stift 13 i Aarhus Stift 21, i Ribe Stift 51 medens 13 for Tiden er under Opførelse. Ialt er der saaledes siden 1860 blevet opført 178 nye Kirker medens 60 er under Opførelse.

Danske Navne mishandles ofte, naar de gjengives paa et fremmed Sprog. Et tysk Blad kalder Overretssagfører Hvass i København, der var i Monte Carlo i Anledning af Mordet paa den danske Ungersaat Fru Levin, for Hyvasz, og et franst Blad meddeler, at Fru Levin havde Penge staaende i „la Land Mans Bank" i Kjøbenhavn.

Næsten endnu værre var dog en Navnefordrejelse, som endel amerikanske Blade leverede endel Aar tilbage. Det var dengang nu afdøde Biskop Sthyr var blevet Kultusminister. I den amerikanske Presse gjengaves hans Navn som — St. Hyr.

Det „tørre" Øl gaaet fallit. Man vil huske, at der i Foraaret fremkom en ret opsigtvækkende Meddelelse om en Opfindelse, „tørt Øl", der skulde frembringe en fuldstændig Revolution i Ølindustrien. Opfinderen var en Ingeniør Maardt i Hellerup, og der blev øjeblikkelig dannet et Konsortium til Udnyttelse af Opfindelsen. Man kjøbte en Grund til Fabrikken ved Lyngbyvej, og tilsyneladende saa det ud til, at Opfindelsen virkelig havde en Fremtid for sig. Ingeniør Maardt har gjentagne Gange udtalt, at Fabrikationen om kort Tid vilde begynde.

Det kommer derfor ret overraskende, at det hele nu er gaaet i Stykker, og at Selskabet er bleven erklæret fallit.

Fire Slægtled. Forleden Søndag blev i Stubbekøbing Kirke et Barn baaret til Daaben af sin Oldemoder, medens Oldefaderen stod Fadder.

Kongerejse. Kong Frederik agter i en nær Fremtid at foretage en Rejse til de større Provinsbyer, hvilken Rejse skal begynde med Aalborg. Det skal være en Slags Indvielsestur for det ombyggede Kongeskib „Dannebrog".

En Millionarv. En dansk Sangerinde, Agnes Sæther, bosiendt fra adskillige af Provinsens Varietéer, har i disse Dage modtaget Meddelelse om, at hun efter en Onkel i Amerika har arvet ca. ½ Mill. Kr. Der er dog Udsigt til, at hun vil faa en Proces med de øvrige Arvinger.

De kjøbenhavnske Banker. Med Landmandsbanken og Privatbanken i Spidsen er der dannet et Konsortium af Hovedstadsbanker, som i Følge Overenskomst med Nationalbanken faar stillet til Disposition 15 Millioner Kr. til ved en Fællesoptræden at kunne optage det store Obligationsmateriale, som i de kommende Maaneder kan ventes frem paa Markedet.

Rughøsten var senere i 7 9. Aaret i Aar regnes for et malmfindeligt sildig Høstaar, idet man flere Steder først har begyndt Rughøsten omkring 25. August, og flere vilde først kunne begynde en Uge senere. Aaret 1879 vil dog vedblivende behøde Førsteladien som det seneste Høstaar, idet man da, f. Eks paa Langaagegnen høstede den første Rug den 26. August.

Kongens Dampskib „Dannebrog" er nu færdigt efter den store Restauration og delvise Ombygning, der har varet siden midt i December. Skibet er blevet forlænget 35 Fod, idet det er savet midt over og eget med et Stykke Skrog paa ovennævnte Længde, og alle Kahytter, saa vel for Kongefamilien som Besætningen, er udvidede og oppudsede Arbejdet, der er udført paa Orlogsværftet, har kostet netop den budgetterede Sum, 135,000 Kr.

Skal Drikkepengene afskaffes? Efter Forlydende tænker et Par større Restauranter i Kjøbenhavn paa at afskaffe Drikkepengesystemet. Det er en Foranstaltning, der sikkert vil blive modtaget med udelt Glæde, men et Spørgsmaal bliver det, om den i Længden kan gjennemføres. Vedkommende Værter har imidlertid sat en Del ind paa Sagen, og det er jo muligt, den vil føre til et godt Resultat. Eksempler fra Udlandet tyder imidlertid paa det modsatte. Forandringen skal efter Bestemmelsen træde i Kraft til 1. Oktober.

KRYZONE

BERÖMMES AF ALLA.

En större öfverraskning har väl aldrig inträffat bland skandinaverna i Amerika än löftet från Kryzone Chem. Co, om att sända en flaska fritt till alla dem som först anmäla sig. Tusende och åter tusende af bref inkommo till dem i Saginaw, och tusentals flaskor blefvo sända öfverallt i Amerika den första månaden det bekantgjordes, och kort derpå inträffade hvad som var ännu bättre: Tusentals anbefallningar från personer, som detta underbara medel hade botat, började att inkomma och från dem som mottagit flaskorna, och från alla håll anhöllo skadlösmäver om att blifva antagna som agenter för denna underbara medicin. Ty ett mera behagligt arbete finnes nog icke. Agenterna erhålla god kommission och äro väl mottagna öfver allt, då medlet hjälper de lidande. Många unga män ha allaredan öfvertagit agenturen och många husmödrar ha sändt för ett dussin och säljа flaskorna nu till vänner och grannar. Det är ingen risk förbunden med förskottsinbetalningen af detta medel, ty firman skall instruera agenterna till att under dessa villkor garantera medlet, eller återbära beloppet, och i sådant fall står firman i godo för agenten.

Fritt botad.

Många ha helt säkert blifvit botade fritt, men det finnes ännu åtskilliga Counties, hvartill firman ännu icke har sändt sin medicin, och till sådana platser vill de nu göra en sändning fritt. Om ni alltså ännu icke har sändt efter medlet, så skrif genast, och bör det på samma gång tillkännagifvas om ni finnas agenturen eller ej, och om ingen agent finnes i närheten skall ni kanske blifva antagen.

KRYZONE CHEMICAL CO.,
SAGINAW, - - - MICHIGAN.